लौकिकानि बर्हींष्यभ्यभूत् तिरस्कृतवान्। न हि लौकिकानि बर्हींषि मन्त्ररहितानि इन्द्रेण स्थातुं योग्यानि॥

अथैकादशमन्त्रमाह। "देवो अग्निः स्विष्टकृत्। देवमिन्द्रमवर्द्धयत्। स्विष्टं कुर्व्वन्त्स्विष्टकृत्। स्विष्टमद्य करोतु नः। वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज" [६] इति। स्विष्टकृन्नामकोऽग्निरेकादशानुयाजदेवः स इन्द्रं देवं वर्द्धितवान्। सर्व्वत्राशंसार्थत्वात् भूतवन्निर्देशः। यत्पूर्व्वमिष्टं तत्सर्व्वं सुष्ठु कुर्व्वन् वर्त्तत इति व्युत्पत्त्या स्विष्टकृदिति नाम सम्यन्नम्। तादृशो देवो नोऽस्मदर्थम्, अथास्मिन् यज्ञे स्विष्टं करोतु। वसुधेयस्य धनस्वामिनः वसुवने धनदाननिमित्तं वेतु अयं देव आज्यं पिबतु। हे होतः तदर्थं याज्यां पठ॥

इति दशमोऽनुवाकः॥ १०॥

अथैकादशोऽनुवाकः।

निर्वापकालीनो योऽयमैन्द्रः पशुः सूत्रकारेणोक्तः, निर्वपनकाल ऐन्द्रं पशुमालभत इति; तत्रानुयाजार्थं मैत्रावरुणप्रैषाः दशमेऽनुवाके अभिहिताः। अथैकादशे चोदकप्राप्तपशुत्रये प्रयाजार्था मैत्रावरुणप्रैषा उच्यन्ते। अस्याः कौकिल्याः प्रकृतिभूतायां सौत्रामण्यां पशुत्रयं विहितम्, आश्विनं धूम्रमालभते, सारस्वतं मेषमैन्द्रमृषभमिति। तदेतत्त्रयमत्र चोदकप्राप्तं तदीयेषु प्रयाजप्रैषेषु प्रथममन्त्रमाह, "होता यक्षत्समिधाग्निमिडस्पदे। अश्विनेन्द्रꣳ सरस्वतीम्। अजो धूम्रो